

Isä Meidän -rukous
Osa 2
Kaikkien Rukouksien Esikuva ja Isä

(Lisää saarnoja osoitteessa www.maallikkosaarnaaja.com)

Tänään on vuorossa toinen osa Isä meidän -rukousta käsittelevässä saarnasarjassamme, mutta kerrataan ensin lyhyesti, mitä opimme viime kerralla.

Huomasimme, että Isä meidän -rukous esiintyy Raamatussa kahdessa eri paikassa: Matteuksessa ja Luukkaassa. Aloitimme Luukkaasta, jossa yksi Jeesuksen opetuslapsista pyysi häntä opettamaan heille miten rukoillaan. Tämä oli erittäin yllättävä pyyntö, sillä Israel oli Jeesuksen aikaan hyvin uskonnollinen yhteiskunta. Jo pienestä pitäen ihmiset näkivät ja kuulivat muiden rukoilevan. Siellä tosiaan rukoiltiin tavan takaa päivittäin. Oli siis aika outoa, että Jeesuksen opetuslapsi pyysi Häntä opettamaan heille, että miten rukoillaan?

Siirryimme sitten Matteukseen, jossa näimme opetuslasten ongelman ytimen. Israelin uskonnolliset johtajat, fariseukset, olivat luoneet rukoukulttuurin, jossa rituaali ja seremonia olivat etusijalla. Oli muun muassa tärkeää, missä asennossa rukoili ja katsottiinko rukoillessa Jerusalemiin päin. Tämän lisäksi rukouksia vielä pitkitettiin näön vuoksi, ja sitten esitettiin niin pyhimystä muille. Ja me näimme, miten Matteuksen evankeliumissa juuri ennen Isä meidän -rukousta Jeesus tuomitsee tällaisen vääränlaisella asenteella rukoilemisen, ennen kuin hän siirtyy opettamaan miten meidän itse asiassa tulisi rukoilla. Tästä jatkamme tänään tämämpäiväisellä saarnalla, jonka otsikko on: Isä meidän -rukous: Kaikkien rukousten esikuva ja Isä.

Ennen kuin alamme tutkimaan, mitä Jeesus tarkoittaa sanoessaan ”Isä meidän”, meidän täytyy ottaa askel taaksepäin ja huomata yksi erittäin tärkeä asia: miksi Isä meidän -rukous esiintyy Raamatussa kahteen kertaan? Eikö voisi ajatella, että Jeesuksen olisi kannattanut opettaa meille kaksi eri rukousta sen sijaan, että hän toistaa saman rukouksen kahdesti? Jeesus tosiaan opettaa meille kutakuinkin saman rukouksen kahdessa täysin eri asiayhteydessä. Mitä tämä merkitsee?

Se merkitsee ensinnäkin sitä, että tämä rukous ei ole pelkkä rukous, vaan kuten tulemme näkemään, se on malli tai runko, jonka ympärille voimme rakentaa kaiken rukoilemisemme.

Ja vaikka tämä rukous on tosiaankin toistettu Raamatussa kaksi kertaa, niin en olisi yhtään ihmeissäni, jos Jeesus käytti tätä samaa rukouksen runkoa monessa muussakin yhteydessä, ehkäpä jopa kymmeniä eri kertoja. Raamattuhan ei sisällä kaikkea, mitä Jeesus teki tai sanoi. Johanneksen evankeliumin viimeinen jaehan tunnetusti sanoo: *“Joh. 21:25 On paljon muutakin, mitä Jeesus teki; ja jos se kohta kohdalta kirjoitettaisiin. luulen, etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa.”*

Isä meidän -rukous on siis Jeesuksen antama malli tai rukouksen runko, jonka ympärille voimme tavalla tai toisella rakentaa kaiken rukoilemisemme. Kuten saamme tänään huomata, jo pelkästään sana "Isä" antaa meille valtavasti rukoilemisen aihetta.”

Isä meidän -rukous alkaa sekä Matteuksessa että Luukkaassa sanalla “Isä”. Tämä on merkittävää kahdella eri tavalla. Ensinnäkin, Jeesus opettaa meille, kenelle meidän kuuluu rukoilla: meidän taivaalliselle Isällemme. Ei Marialle, ei pyhimyksille, ei Vanhan testamentin profetoille, eikä enkeleille, meidän kuuluu rukoilla vain ja ainoastaan meidän taivaalliselle Isällemme. Kenellekään muulle ei kuulu sitä korkeaa kunniaa, jonka annamme Hänelle rukouksillamme.

Toiseksi, Jeesus olisi voinut opettaa meitä aloittamaan tämän rukouksen kutsumalla Jumalaa ties millä arvonimillä, kuten esimerkiksi: “Oi mahtava Jumala”, “Kaikkietävä Herra”, “Kuningasten Kuningas” tai muilla vastaavilla. Mutta ei, Jeesus nimenomaan opettaa meitä aloittamaan rukouksen kutsumalla Jumalaa isäksemme. Ajatelkaapa, että voimme lähestyä koko maailmankaikkeuden mahtavinta olentoa ja kaiken luoja sanomalla “Isä”.

Kuvittelepa hetken aikaa, että voisit muuttaa oman enemmän tai vähemmän täydellisen maallisen isäsi maailman parhaaksi isäksi. Millaisilla ominaisuuksilla varustaisit hänet? Ajattelepa tätä hetken aikaa ihan tosissasi. Kirjoita vaikkapa ylös niitä ominaisuuksia, joita haluaisit hänellä olevan. Annan sinulle hetken aikaa tähän tehtävään. Minkälaisia ominaisuuksia maailman parhaalla isällä olisi?

Mieleesi on tullut varmaan jo muutamia ominaisuuksia. Nyt käymme lapi minkälaisia isällisiä ominaisuuksia Jumalalla Raamatun mukaan on. Voit samalla verrata, onko tässä luettelossa mitään niistä ominaisuuksista, joita sinulle itsellesi tuli mieleen. Saattaa hyvinkin olla.

Jumala, meidän Isämme, on:

Kaikkialla läsnä oleva

Hepr. 13:5 Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää siihen, mitä teillä on; sillä hän itse on sanonut: "En minä sinua hylkää enkä sinua jätä"

Jer. 23:24 Saattaako joku niin piiloon piiloutua, etten minä häntä näe? sanoo Herra. Enkö minä täytä taivasta ja maata? sanoo Herra.

Kaikkivaltias

Jer. 32:27 "Katso, minä olen Herra, kaiken lihan Jumala; onko minulle mitään mahdotonta?"

Luotettava

4. Moos. 23:19 Ei Jumala ole ihminen, niin että hän valhettelisi, eikä ihmislapsi, että hän katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko jotakin eikä sitä täyttäisi?

Ps. 117:2 Sillä hänen armonsa meitä kohtaan on voimallinen, ja Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti. Halleluja!

Huoltaja

Matt. 6:26 Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoo suurempi arvoiset kuin ne?

Jaak. 1:17 Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta, ei vaihteen varjoo.

Suojelija ja Turvaaja

Ps. 18:30 Hän on kaikkien kilpi, jotka häneen turvaavat.

Hepr. 13:6 ...Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?

Room. 8:31 ...Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?

Ohjaaja ja Opas

Ps. 32:8 Minä opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa; minä neuvon sinua, minun silmäni sinua vartioitsee.

Kurinpitäjä

Hepr 12:7 Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?

Myötätuntoinen ja Anteeksiantava

Ps. 103:13-14 Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä. Sillä hän tietää, minkälaltaista tekoa me olemme: hän muistaa meidät tomuksi.

1. Joh. 1:9 Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

Lohduttaja ja Rohkaisija

2. Kor. 1:3-4 ...Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat.

2. Tess. 2:16-17 Ja meidän Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon, lohduttakoon teidän sydämiänne ja vahvistakoon teitä kaikessa hyvässä työssä ja puheessa.

Ja ennen kaikkea rakastava Isä

Room. 8:38 Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat,

Room. 8:39 ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Eli meidän taivaallinen Isämme on:

kaikkiällä läsnä oleva,
kaikkivaltias,
huolehtivainen,
suojelevainen,
ohjaavainen,
tarpeen vaatiessa kurittavainen,
myötätuntoinen,
anteeksiantavainen,
rohkaiseva
ja ennen kaikkea rakastava Isä.
Tällainen Isä ja Jumala meillä on!

Jumalalla on tietenkin myös paljon muitakin ominaisuuksia, mutta tässä luettelossa keskityimme pelkästään Hänen isällisiin ominaisuuksiin.

Kenen Isä Jumala sitten oikein on? Tämäkin on tärkeätä tietää. Usein ihmiset sanovat, että me kaikki olemme Jumalan lapsia. Tämä on totta siinä yleisessä mielessä, että Jumala loi meidät kaikki (Mal. 2:10). Mutta Raamattu tekee myös erityisen selväksi sen, että pelkästään Jeesuksen vastaanottaneilla on erityinen isä-lapsi suhde Jumalaan.

Joh. 1:12 Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä,

1. Joh. 3:1 Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä.

Lue myös seuraavat jakeet: (Gal. 4:5-6; Ef. 1:5, 2:3; Room. 8:16, 9:8; 1. Joh. 3:8, 3:10; Joh. 8:42-44)

Raamattu siis kertoo meille erittäin selvästi, että Jumala on adoptoinut meistä lapsiksensa ne, jotka uskovat Hänen nimeensä. Huomaa, että tämä ei tarkoita myöskään sitä, että jos joku uskoo Jumalan olemassaoloon, niin hän on automaattisesti Jumalan lapsi. Jopa Saatana uskoo Jumalan olemassaoloon, mutta ei se häntä tee Jumalan lapseksi. *Jaak. 2:19-20 ”Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat. Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on voimaton?”*

Eli jos uskomme johonkin oikealla tavalla, sen tulisi tulla ilmi meidän teoistamme.

Miten tämän tiedon sitten pitäisi vaikuttaa meihin? Meihin jotka uskomme Jumalan nimeen ja tiedostamme Hänen olevan meidän Isämme? Eikö olisi aika normaalia ja odotettua, että jos meillä on näin täydellinen Isä, että se myös vaikuttaisi meidän

käytökseemme? Rohkenen esittää seitsemän eri tapaa miten se, että Jumala on meidän Isämme, pitäisi vaikuttaa meihin. Näitä on paljon enemmän kuin seitsemän, mutta tässä nyt vain seitsemän esimerkin vuoksi. Meillä pitäisi olla:

1. **Tietynlainen hellä, mutta samalla kunnioittava rakkaus Jumalaa kohtaan.**
Lapset rakastavat isiänsä. Ainakin normaalisti. Eikö meidän siis pitäisi rakastaa taivaallista isäämme? *Matt. 22:37 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi".*
2. **Halu puolustaa Häntä.** Ei sillä, että Jumala mitään puolustusta tarvitsee, mutta meillä kaikilla pitäisi kuitenkin olla tämänlainen halu. Olemme varmaan kaikki joskus nähneet tilanteen, jossa lapsi puolustaa vanhempiaan, jos joku toinen lapsi sanoo jotain halveksuvaa hänen isästään tai äidistään. Häiritseekö sinua se, jos joku puhuu kuultesi jotakin väärää Jumalasta? Häiritseekö se sinua niin, että puutut rakkautta osoittaen asiaan. Vai oletko niin kuin Pietari, joka kielsi Jeesuksen tiukan paikan tullen (Joh. 18:17)? *2Ti 1:8 Älä siis häpeä todistusta Herrastamme...*
3. **Kuuliaisuus Hänen käskyilleen ja hyväksyntä saamallemme kuritukselle.**
Pienet lapset, ja toivon mukaan isommatkin, ovat kuuliaisia vanhemmilleen. Eikö tämän siis pitäisi päteä vieläkin enemmän meidän täydelliseen taivaalliseen Isäämme? *Luuk. 6:46 Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' ettekä tee, mitä minä sanon?*
4. **Halu tuntea Hänet paremmin.** Eikö meillä ole tietynlainen uteliaisuus maallisia vanhempiamme kohtaan? Mitä he ovat nuoruudessaan tehneet? Millainen heidän luontonsa ja persoonallisuutensa on? Mitä heidän mielessään liikkuu? Mitä mieltä he ovat tietyistä asioista, jne.? Onko meillä tällainen samanlainen kiinnostus Jumalaa kohden? Kaikki tämä tieto Jumalasta on löydettävissä Raamatusta. **1Pe 2:2** kehoittaa meitä: *"ja halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset sanan väärentämätöntä maitoa,..."* Seuraava kysymys luonnollisesti kuuluukin, kuinka monta tuntia me käytämme Raamatun lukuun viikoittain? Vastavuoroisesti, kuinka monta tuntia käytämme facebookin parissa, television katseluun, verkkojutteluun tai Internetissä surffaamiseen? Vastaus tähän kysymykseen kertoo meille jokaiselle, kuinka kiinnostuneita olemme tuntemaan taivaallisen Isämme ja kuinka tärkeä osa Hänellä on elämässämme.
5. **Kiinnostus kommunikoimiseen Hänen kanssaan.** Jos lapsella on maailman parhaat vanhemmat, on odotettavaa että hän haluaa puhua ja viettää mahdollisimman paljon aikaa heidän kanssaan. *Luuk. 18:1 "Ja hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla..."* Kuinka paljon aikaa käytämme viikoittain Jumalan kanssa puhumiseen ja rukoiluun? Käymmekö Hänen kanssaan läpi päivämme tapahtumia? Pyydämmekö Häneltä neuvoa ja apua asioissamme? Ehkä pyydämmekin, mutta muistammeko Jumalaa pelkästään silloin kun olemme pulassa, vai myös ilon hetkillä sanomalla Hänelle kiitoksen siitä kun Hän auttaa ja

ohjaa meitä? Vanhemmat aina muistuttavat lapsiaan kiittämään kaikesta mitä he saavat, mutta kuinka usein me itse muistamme tämän neuvon taivaallisen Isämme suhteen?

6. **Halu olla hyvänä esimerkkinä Jumalan lapsesta.** Lapsista usein näkee, millaiset vanhemmat heillä ovat. Itse asiassa vanhemmat jopa usein häpeävät, jos heillä on huonosti käyttäytyviä lapsia. Ehkä tämä ei aina pidä paikkaansa, mutta usein se on kuitenkin totta. Entä me? Tuotammeko taivaalliselle Isällemme häpeää käytöksellämme? Raamattu kertoo meille, että me edustamme Jumalaa täällä maan päällä. Olemme Hänen lähettiläitään ja edustamme Häntä hieman samaan tyyliin kuin Suomen suurlähettiläät tai diplomaatit edustavat Suomea maailmalla. *2 Kor. 5:20: Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme.* Me olemme siis Jumalan lähettiläitä tässä maailmassa. Mutta näkevätkö ihmiset sen meistä? Miten on käytöksemme kanssa? Jos joku esimerkiksi kohtelee meitä huonosti, niin miten reagoimme siihen? Kuten Jeesus reagoisi ja kuten raamattu meitä kääntää? Vai vihastummeko joko ulkoisesti tai sisäisesti ja toivomme heille paha sen sijaan, että rukoilisimme heidän puolestaan? *Matt. 5:44 "Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat,"* ja kolmea jaetta myöhemmin: *"Ja jos te osoitate ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?"* Yritämmekö elää Jumalan lapsina ja lähettiläinä hänen ohjeidensa mukaan, vai viis veisaammeko siitä, miten hän on käskennyt meitä käyttäytymään?

Ja viimeisenä eli seitsemäntenä kohtana siihen, miten Jumalan isyyden pitäisi vaikuttaa meihin esitän, että meillä pitäisi olla:

7. **Ehdoton luottamus Häntä kohtaan.** Meidän luottamuksemme Jumalaa kohtaan pitäisi olla samanlaista, mitä pienet lapset tuntevat vanhempiaan kohtaan. Siis suuri luottamus siihen, että vanhemmat huolehtivat heistä hyvin ja suurella rakkaudella, tapahtuipa mitä tahansa. *Psa 112:7 "Ei hän pelkää paha sanomaa, hänen sydämensä on vahva, sillä hän turvaa Herraan."*

Kerrataanpa nyt vielä lopuksi nämä seitsemän seikkaa, eli kuinka se, että Jumala on meidän Isämme pitäisi vaikuttaa meihin. Ja kun käymme tätä luetteloa läpi, analysoi omaa tilannettasi ja mieti, kuinka keskeisiä nämä asiat ovat elämässäsi? Ja en tarkoita sitä, että joku ei automaattisesti ole Jumalan lapsi jos kaikki nämä kohdat eivät täydellisesti käy ilmi hänen elämästään. Mehän olemme kaikki tunnetusti epätäydellisiä syntisiä ihmisiä. Mutta jos elämässäsi ei ole mitään merkkiä monesta näistä kohdasta, niin silloin se voi tarkoittaa sitä, että elät kenties siinä harhaluulossa, että Jumala on Isäsi, vaikka näin ei todellisuudessa ole. Onko sinulla:

1. Hellä ja kunnioittava rakkaus Jumalaa kohti?
2. Halu puolustaa Häntä?
3. Kuuliainen asenne Hänen käskyille ja nöyryys Hänen antamalleen kuritukselle?
4. Kiinnostus tuntea Hänet paremmin?

5. Kiinnostus kommunikoida Hänen kanssaan?
6. Sellainen käytös ja tavat, joista muille käy ilmi, että olet Jumalan lähettiläs ja kuulut Hänen perheeseen? Monet useasti sanovat, että oma usko on yksityinen asia. No joku usko voi ollakin, mutta ei ainakaan kristinusko. Mat 5:16 Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isääne, joka on taivaissa. Miten ihmiset voivat ylistää meidän taivaallista Isäämme, jos he eivät edes tiedä hänen olevan Isämme. Ei kristinusko ole mikään salaseura, vaikka näin nykyään välillä vaikuttaakin.
7. Luottamus Jumalaan ja Hänen rakkauteensa sinua kohden?

Haluan vielä laajentaa tätä viimeistä kohtaa luottamuksesta Jumalaan. Psa 112:7 kertoo meille, että ihminen joka luottaa Jumalaan ei pelkää huonoja uutisia, sillä hän turvaa Herraan. Onko meillä mielestämme ehdoton, tai edes hyvä, tai edes jonkinlainen luottamus Jumalan rakkauteen meitä kohtaan?

Havainnollistan asiaa seuraavalla esimerkillä: Kuvittele Englannin kuningattaren olevan äitisi tai vaikkapa mummosi, jos olet nuorempi ihminen. Miten tämä vaikuttaisi elämääsi?

Mieti tätä ihan tosissasi hetken aikaa. Miten se vaikuttaisi elämääsi, jos Englannin kuningatar olisi äitisi tai mummosi?

Arvaisin, että et varmaan ikinä stressaantuisi monesta sellaisesta asiasta, josta yleensä normaalisti huolestuisit. Esimerkiksi, tuskin joutuisit paniikkiin jos menettäisit työpaikkasi. Jos sen menettäisitkin, niin eiköhän Englannin kuningatar pysty järjestämään lapselleen uuden työpaikan. Ja jos ei pystyisikään, niin kyllä hän varmasti huolehtisi asioistasi niin, että sinulla joka tapauksessa olisi kaikki hyvin. Jos asia siis on näin kun Englannin kuningatar on äitimme tai mummomme, niin miksi siis kannat huolta, kun koko maailmankaikkeuden mahtavin ja viisain olento on sinun Isäsi. Meidän Isä puhui, ja maailmankaikkeus syntyi. Mikä mahtava voima tässä on kyseessä. Ja tämä sama Jumala, sinun Isäsi, rakastaa sinua äärettömästi enemmän kuin kukaan maallinen vanhempi ikinä edes voisi sinua rakastaa.

Miksi sitten tämän tiedon valossa niin usein stressaamme kaikenlaisesta? Yksi syy, ainakin omalla kohdallani, on se, että unohdan millainen isä, Jumala meille lapsilleen on. Unohdamme, mitä hän on meille luvannut Raamatun sivuilla ja miten hän on jo moneen otteeseen osoittanut meidän omassa elämässämme pitävänsä kiinni kaikista lupauksistaan. Jos vaan lukisimme Raamattua useammin, niin kaikki tämä olisi paljon paremmin muistissamme ja mielessämme.

Jokainen meistä voikin itse harkita, miten on oman Raamatun lukumme laita. Kuten aiemmin totesin, voimme verrata viikoittaista Raamatun lukemistamme esimerkiksi TV:n katseluun ja Internetissä surffaamiseen. Ovatko asiat ihan oikeassa tärkeys järjestyksessä?

Kun siis aloitamme Isä meidän –rukouksen sanomalla Isä, meidän on hyvä muistaa mitä kaikkea tämä sana ”Isä” pitää sisällään. Kyseessä on meidän mahtava, kaikkietävä

Jumala, maailmankaikkeuden luoja, meidän huoltaja, suojelija ja ohjaaja. Hän on myötätuntoinen ja anteeksiantavainen kurinpitäjä, joka lohduttaa ja rohkaisee meitä niin kuin vain rakastava Isä voi.

Kyseessä on meidän rakas Isämme, joka rakastaa meitä yli tuhat miljardia kertaa enemmän, kuin kukaan muu meitä ikinä edes voisi rakastaa. Oletko sisäistänyt nämä faktat? Mieti miten uskomatonta tämä on. Maailmankaikkeuden voimallisin olento, on sinun Isäsi.

Ja tähän ajatukseen on hyvä lopettaa.

Rukoilkaamme.

Rakas taivaallinen Isämme, kiitos siitä miten taas kerran olet opettanut meitä sanasi kautta. Ylistämme ja kiitämme sinua siitä ylenpalttisesta rakkaudesta, armosta, ja kärsivällisyydestä, jota päivittäin osoitat meitä uppiniskaisia ja kapinoivia lapsiasi kohtaan. Kiitos niistä kaikista hyvistä lahjoista, joita olet meille antanut, etenkin siitä kaikista kallisarvoisimmasta, Jeesuksesta. Ristillä Hän kärsi tuomiomme kaikista rikkomuksistamme niin, että meidän ei niitä tarvitse maksaa ikuisessa kadotuksessa, vaan pääsemme täysin puhtaina, synnit maksettuina sinun yhteyteen, kun se aika koittaa. Kiitos, kiitos, kiitos.

Pyydämme, että muistutat meitä päivittäisessä elämässämme siitä, millainen Isä meille olet ja kaikesta siitä, mitä olemme sinusta tänään oppineet. Miten helposti me kaiken tämän unohdamme heti, kun elämässämme tulee ensimmäinen koettelemus vastaan. Menetämme esimerkiksi työpaikkamme ja huokaamme, “Oi ei, miten minulle nyt käy!” Unohdamme, miten olet aina täyttänyt päivittäiset tarpeemme, niin hyvinä kuin huonoinakin aikoina. Itse voin toistaa Daavidin sanat Psalmista 37:25, kun hän toteaa, että ei hän ole ikinä nähnyt sinun lastasi hyljättynä, eikä kerjäävän leipää. Niin se oli tuhansia vuosia sitten, ja niin se on myöskin tänään.

Sinä olet luvannut, ettet hylkää lapsiasi. Auta meitä muistamaan tämä. Auta meitä muistamaan tämä myös hyvinä aikoina, eikä pelkästään silloin kun sairaus tai muut vastoinkäymiset meitä kohtaavat. Lisää meidän luottamustamme Sinuun.

Jos tämän saarnan on tänään kuullut joku, joka ei vielä ole lapsesi, joka ei kuulu perheeseesi, tai kenties joku, joka on tämän saarnan aikana analysoinut elämänsä ja tullut siihen pelottavaan tulokseen, että aiemmista luuloistaan huolimatta hänen elämänsä ei heijasta lapseuttasi ja Isyyttäsi. Pyydän Herra, että murskaisit tämän henkilön ylpeyden ja pehmentäisit hänen sydämensä niin, että hän voisi kohdata sinut viimeisenä päivänä Isänään, eikä vihollisenaan. Voi kauhun paikka sille, joka joutuu kohtaamaan sinut viimeisellä tuomiolla vihollisenaan. Pyydän siis Herra, että tämä henkilö, hän tänään, juuri nyt, solmisi ehdottoman rauhan kanssasi, ja ottaisi Jeesuksen vastaan pelastajanaan ja herranaan.

Hänen nimessään, Aamen.

Lisää saarnoja osoitteessa www.maallikkosaarnaaja.com